

X

homines inter se cogitata: significantium vocum enuntiatione noscuntur. propter hoc notum decus. et ob hoc amatum quia notum studiose querit verbuz illud ignorat. **N**ec quis cum audierit atque cognovit temerum. a veteribus virum appellatum: si iam ex usu loquendi quem nunquam habemus hoc vocabulum emortuum. propter nonnullos fortasse veterum librossimis necessariis deputabit. **S**i autem illos superuacaneos habet. forte iam nec dignus quod memore coquendus existimat: quod videt ad illas spem doctrine quam notam mente intuetur atque amat minime pertinere. **N**obis ois amor studentis animi. hoc est voluntatis scire quod nescit: non est amor ei rei quam nescit: sed ei quam scit: propter quam vult scire quod nescit. aut si tam curiosus est: ut non propter causam aliam notam: sed solo amore rapiat incognita sciendi: discernendus quidem est a studiosi nomine iste curiosus: sed nec ipse amat in cognita: immo argueri potest: quod odit incognita: que nulla esse vult: dum vult oia esse cognita. **S**ed ne quisque nobis difficultatem referat questionem asserens tam non posse quemque odisse quod nescit: quod non potest amare quod nescit: non resistimus verbis: sed intelligendum est: non hoc idem dici cum dicunt: amat scire incognita: ac si dicere: amat incognita. Illud enim fieri potest ut amet quisque scire incognita: ut autem amet incognita non potest. Non enim frustra ibi est positum scire. **N**on quis scire amat in cognita: non ipse incognita: sed ipsum scire amat. **Q**uod nisi haberet cognitum neque scire se quicunque posset fideriter dicere neque nescire. Non solum enim qui dicit scio. et verum dicit. necesse est ut quid sit scire sciat: sed etiam qui dicit nescio: id que fideriter et verum dicit scire et verum se dicere scit ut quisque quid sit scire: quod et discernit ab scientie nescientem: cum veraciter se intuens dicit nescio. **E**t cum ipse scit se verum dicere unde sciret si quid sit scire: nesciret.

Quibusc causis amari videtur cognita: cum ipse scientia eorumque nescimus expediri. **I**a. XI.

Qilibet igitur studiosus: quilibet curiosus non amat incognita: cum ardentissimo appetitu instat scire quod nescit. **A**ut enim tam genere notarum habet quod amat: idque nosse expediri: etiam in aliqua re singula vel in singulis rebus que illi nondum note forte laudantur: fingitque alio in angustiam formam qua excitetur in amore. **I**nde autem figit nisi ex his que iam nouerat. **L**ui tamen forme alio figurare atque in cogitatione notissime si eam que laudabatur dissimilem intuenterit: fortasse non amabit. **N**ec si amauerit: ex illo amore incipiet ex quo didicit pauloante quippe alia erat que amabatur: quam sibi animus.

formas exhibere consueuerat. **S**i autem illi forme simile intuenterit quam forma predicatorum: cui vere possit dicere: iam te amabam: nectunc utique amabat incognitam: quam illa similitudine nouerat. **A**ut in spiritu semperne rois videamus: aliqd et ibi amamus: quod cum expressum in aliquo rei typatio effigie: illis que exceptis sunt laudantibus et amamus et credimus: non aliqd amamus: incognitum non iam supra satis differimus. **A**ut aliqd notum amamus: propter quod ignoratum aliqd querimus: cuius ignorantiam amore nequaquam nos tenet. **P**er illius cogniti que pertinere nouimus: ut illud etiam quod adhuc ignoratum ignoramus nouerimus: sicut in incognito verbo pauloante locutus sum. **A**ut ipsum scire quisque amat: quod nulli scire aliquid cupientes esse incognitum potest. His causis videtur amare incognita qui scire aliquid volunt quod nesciunt et propter ardenterem querendi appetitum sine amore esse dicin non potest. **S**ed quocumque se res alter habeat: nec omnino quicunque amet incognitum: arbitror me persuasissime verum diligenter intuentibus. **S**ed quod exempla que dedimus eorum sunt qui aliqd quod ipsis non sunt nosse cupunt: videndum est: ne forte aliqd nouum genus apparet cum seipsa mens nosse desiderat.

An incognita sibi sit mens cum se querit ut nouerit. **C**apitulum III.

Triducitur amari mens: cum ardenter se ipsam querit ut nouerit: dum incognita sibi est. **E**cce enim mens semetipsam que rit ut nouerit: et inflamat hoc studio. **A**mat igitur quod amat. **S**equitur. **Q**uod cum se non dum nouerit: nec quisque possit amare quod nescit: **A**n ei fama predicatorum speciem suam: sicut de absentibus solemus audire. **H**ortetur ergo se nan amat: sed quod de se fingit hoc amat: loge fortasse aliud quod ipse est: aut si se mens sui simile fingit: et ideo cum hoc significatum amat se amat ante quem nouerit: quod id quod sui simile est intuetur. **N**ouit igitur alias metes ex quibus se fingat: et genere ipso sibi nota est. **E**ur ergo cum alias metes nouit: seno nouit: cum sequitur nihil possit esse presentius. **Q**uod ut oculis corporis: magis alio oculi noti sunt: quod ipsis sibi non se sequitur nunc intuatura. **M**ultaque ei se oculi propter specula videbuntur. **N**ecco vero modo putandum est etiam rebus incorporeis propter placitis tale aliqd adhiberi: ut mens tanquam in speculo se nouerit. **I**n ratione veritatis eterne videtur quod speciosus sit nosse semetipsam: et hoc amat: quod videtur studetque se fieri: quodquis sibi nota non sit: nota tamen ei est quod bonum sit ut sibi nota sit. **E**t hoc quod est per mirabile est: non dum se nosse: et quod sit pulchrum se nosse. **I**n aliquo finem optimum: et securitatem beatitudinem suam videtur: per quondam occultam memoriam quod

Liber

in longinqua eā pgressam nō deseruit. et cre-
dit ad eundē finē: nū si seipam cognouerit sep-
uenire nō posse. Ita dū illud amat hoc qrit. et
notū amat illud. ppter qd querit ignotū. Sicut
cur memoria beatitudinis sue potuit memo-
ria sui cū ea perdurare non potuit. ut tam se
nouet que vult puenire. qd nouit illud qd vult
puenire. An cū se nosse amat. nō se quā non-
dum nouit. sed ipm nosse amat: acerbiusqz to-
lerat seipam deesse scientie sue. qua vult cum-
cta comp̄hendere. Nouit aut̄ quid sit nosse: et
dum hoc amat qd nouit etiam se cupit nosse.
Ebi ergo nosse suū nouit si se non nouit. nam
nouit qd alia nouerit. se aut̄ nō nouerit. hinc
em nouit: et quid sit nosse. Quo pacto igitur
se aliquid scientē scit: que seipam nescit. neqz
em alterā mentē scientem scit s seipam. Scit
igitur seipam. Deinde cū se querit ut nouerit
querente se iā nouit. Se ergo nouit. Qua-
propter non pōt oīno nescire se. Que dum se
nescientē scit: se vtiqz scit. Si aut̄ se nesciente
nesciat. nō se querit ut sciat. Quapropter co-
ipo quo se querit. magis se sibi notā qd ignorā
esse cōvincit. Nouit em se querente atqz nesci-
entē: dū se querit ut nouerit. Quid ergo dice-
mus. An qd ex pte se nouit: ex pte non nouit
Sed absurdū est dicere: nō eam totā scire qd
scit. Non dico totū scit: s qd scit: tota scit. Nū
itaqz aliquid de se scit: qd nisi tota nō pōt. totā
se scit. Scit aut̄ se aliqd scientē. nec pōt quicqz
scire nisi tota. Scit se igitur totaz. Deinde qd
eius etiam notū est qd se viuere.

De proprijs mentis que non potest igno-
rare.

Capitulum. IIII.

On pōt aut̄ et mens esset nō viuere.
nū habet etiā amplius ut intelligat
Nam et anime bestiarum viuunt: sed
non intelligunt. Sicut ergo mens tota mens
est. sic tota viuit. Nouit aut̄ viuere se. Totam
se igitur nouit. Postremo cū se nosse mens qd
rit: mentē se esse iā nouit. alioquin virū se que-
rat ignorat: et aliud paliō forsan querat. Si
eri em pōt ut ipa nō sit mens. atqz ita dum mē-
tem nosse querit: non seipam querat. Qua-
propter qm̄ cum querit mens quid sit mens.
nouit qd se querat. pfecto nouit quod ipsa sit
mens: porro si hoc in se nouit quod mens est.
et tota mens est. totam se nouit. Sed ecce nō
se nouerit esse mētem: cum aut̄ se querit. hoc
tantūmodo nouerit quod se querat. Noteſt
em etiam sic aliud paliō querere. si hoc nescit
ut aut̄ non querat aliud pro alio. pculdubio
nouit quid querat. At si nouit quid querat: et
seipam querit. seipm vtiqz nouit. Quid ergo

ad huc qrit: qd ex pte se nouit: ex parte et ad-
huc qrit: non seipam: sed pte suā querit. Cum
em eiāpā dicū. Deinde qz nouit nō dū se a se
inuentā totā: nouit qnta sit tota. Atqz ita qrit
qd deest. quēadmodū solemus qrere ut veni-
at in mente qd excidit: nec tñ penitus exci-
dit: qz pōt recognosci cū venerit hoce ē qd qz
rebat. Sed quō mens veniat in mente quasi
possit mens in mente non esse: hic accedit qz
si parte inuēta nō se totā querit. tñ tota se qrit
Tota ergo sibi psto est: et quid adhuc querat
non est: hoc em deest quod querit: nō illa que
querit. Cum itaqz tota se querit nihil eius de-
est. Aut si non tota se querit. sed pars que in-
uenta est. querit partem que non dum inuen-
ta est. Non se ḡ mens qrit cuius se nulla pars
querit: pars em que inuenta est: nō se querit.
pars autem que nondum inuenta est: nec ip-
sa se querit: quoniam ab ea que iam inuenta
est partenon queritur. Quocirca quia necto-
ta se mens querit: nec pars eius ylla se querit
se mens omnino nō querit.

In quo mens nosse se debeat: et a quibz ab-
stinerne ne eis quasi proprijs delectetur atqz
se minus nouerit.

X. V.

Aquid ergo ei pceptum est: vt seipaz
cognoscat: credo vt seipm cogitet: et
fm naturā suam viuat: id ē vt fm na-
turā suam ordinati appetat: sub eo scz cui sub-
denda est: supra ea quibz pponēda est: sub illo
a quo regi debet: supra ea que regere debet.
Hulta em p cupiditatē prauā tanqz suisit ob-
lita: sic agit. Videt em qdā intrinsecus pul-
cra: in prestantiori natura que deus est. Et cū
instare debeat vt eis fruas: volens ea sibi tri-
buere: et non ex illo: similis illius: sed ex seipsa
esse quod ille est: auertitur ab eo: mouetur qz
et labitur in minus et minus: quod putat am-
plius et amplius: quia nec ipsa sibi: nec ei quic-
qz sufficit recedenti ab illo qui solus sufficit.
Ideoqz per egestatem ac difficultatem sit ni-
mis intenta in actiones suas: et inquietas de-
lectationes quas per eas colligit: atqz ita cu-
piditati acquirendi noticias ex his que foris
sunt: quorum cognitum genus amat: et sentit
amitti posse: nisi impensa cura tenet tenean-
tur perditqz securitatem: tantoqz seipsam mi-
nus cogitat: quād omagis secura est: qd se non
possit amittere. Ita cum aliud sit nō se nosse:
aliud nō se cogitare. Neqz em multaz doctri-
naz peritū: ignorare grāmaticā dicimus: cū
eā nō cogitat: qz de medicina arte tunc cogi-
tat. Nū ergo aliud sit nō se nosse: et aliud se co-
gitare: tanta vis est amoris: vt ea que cum